

Carnestolada

Arnau de les Guinarderes

Com que ja s'apropa, toca parlar-ne: el carnaval és -diuen els qui saben i entenen d'aquestes coses- una festa d'inversió per excel·lència, però no d'inversió a la borsa, sinó d'inversió de la personalitat dels que hi prenen part activa, és a dir, l'home fa de dona, el ric de pobre, el seglar de clergue, el savi de ruc, etc. i/o viceversa. I això no us cregueu pas que és una conya, perquè té uns efectes terapèutics «guai» del Paraguai, ja que és una pràctica alliberadora de les repressions i de tot allò que no ens deix ser lliures i que, normalment, és el que ens agradaria ser i no som o no ens deixen ser. Tant és així que la ciència ha copiat, descaradament, aquesta pràctica carnavalesca i l'ha aplicada a la psicologia i a la sociologia, donant lloc a les teràpies conegudes, respectivament, com a **psico-drama** i **sòcio-drama**, el principi de les quals, «grosso modo», és -com en el carnaval- representar uns papers, improvisadament, tot invertint-los, de forma i manera que el «malalt», individualment o en grup, alliberi, a través del personatge que li ha tocat representar, els seus impulsos lliurement i espontània a fi que pugui prendre consciència del seu conflicte, amb la qual cosa, se suposa que, els enfrontaments socials i els problemes d'inadaptació poden ser superats o, si més no, esmorteïts.

És una llàstima, doncs, que tinguem a mà un sistema tan eficaç i casolà, com és el carnaval, per a alliberar-nos de les neures i resoldre els conflictes intergrupals i no l'apliquem a escala mundial per a solucionar, posem per cas, els enfrontaments confessionals o ideològics o els problemes ètnics o els de les relacions internacionals nord-sud, est-oest, països rics-països pobres, metròpolis-colònies, etc., etc. Per exemple: l'ONU, famosa pels seus Anys Internacionals, podria declarar l'ANY INTERNACIONAL DEL CARNESTOLTES i que, tot el món, durant aquella anyada, fos una gran carnestolada (sí, ja sé que els mals pensats de sempre em preguntareu: i ara què és, doncs?). Així els jueus podrien fer de pales-

tins, els africans d'uropeus, els nord-americans d'etiops o d'eritreus, els espanyols de catalans, els islàmics de cristians, els gitanos de païos, el Kremlin de Vaticà, els esquimals de pell-roges (si és que encara en queden), etc. etc., i/o viceversa. D'aqueixa faisó tan divertida, ja veurieu com el món, en poc temps, esdevindria una bassa d'oli.

Hi ha un problema, però, i és que els Anys Internacionals que declara l'ONU, normalment, no serveixen per a res. Ara que, si més no, riuríem un munt, això segur.

